

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΙΑ ΒΡΟΧΗ ΣΤΟ ΧΡΟΙΟ ..

Ήρταν' τὰ βροχοῦνεφα, χεῖς κι' εἴν' ἄραυς χειμῶνας,
κοντερὲς ἢ στάγες τῆς βροχῆς εἰς δάκρυ ἀποβολαγάνε..
Μαῦρα τὰ πρέκα, ἢ ρεκαλιές, μὴ ὁ σκοτεινὸς δρυμῶνας,
βαρεῖά, γιὰ μάτιο θάνατο, μαζὶ πενθοφορᾶνε....

Κραῖνε τὴν ἀνοιξιὰτικια ἢ μέρα πούχει εἴσει
μαὶ τὸ τραγοῦδι τ' ἀνδοκιοῦ, τ' ἀλέμεωτο, πούπέε
μέε' εἰς φωτῆ, εἰς ρεκαλιᾶς τὸ βῆλο, τὰ παύση...
Κραῖν' καὶ τοῦ κούκου τῆ φωτῆ πού πιά δὲν ἀνταχάει

βαρεῖά, μεὶ πέρ', εἰς τὴν κορφή τοῦ γρασκίνο πένκο.
Κι' ἢ στάγες συχνοπέφλουνε - νάτες, βροχὴ κυγάνε! -
πᾶνω εἰς βαθυπράσινες εἰς παρυδιές, εἰς γένκου
τὴν ἀσημένια φυλλωσιά, μὴ ἀρηὰ - γυυὰ χλωπᾶνε!..

Ἔρχετ' μέε' εἰς ἀνοιξιὰτικο τὸ δειγνὸ, μὴ ἢ μπόρα

ἴγος ἐὶ ἴγος κἀνερα· μ' ὅπῃνε δὲ θ' αἰρήσει,
ξανθὸς ὁ γήγιος, λαμπερὰ, φρεσκοκουσμένος τῆρα,
πᾶνω εἰς φύλλα, τῆς βροχῆς διαμάθηα, γὰρ φύλλον...

